

Θαλείας Φλωρᾶ—Καραβία

Πρόσφυγες

γράφματος, τὸ ὁποῖον ἐφρόντισε νὰ προμηθευθῇ τότε πρὸς ἀνάγνωσιν.

Ἰδοὺ αὐτό,

«Διὰ τὰ καταστῆ τὸ θέαμα τερπνὸν δι' ὅλους, ἡ δι-
εὐθυγίαι τοῦ θεάτρου ἀπεράσισεν ὅπως οἱ θεαταὶ
τῶν τριῶν πρώτων σειρῶν παρακολουθήσουν τὸ ἔρ-
γον ἐξηπλωμένοι, οἱ τῶν τριῶν ἐπομένων σειρῶν γο-
νυπετεῖς, καὶ οἱ τῶν ἄλλων σειρῶν ὄρθιοι.

Τοιοῦτοτρόπως ὅλοι θὰ ἀπολαύσουν τὸ θέαμα.

Ἐνδιαφέρουσα εἰδοποίησις :

Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς τοὺς θεατὰς νὰ γελοῦν
διότι τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον θὰ παιχθῇ εἶνε τραγωδία».

Ἐν Ἰωβιλαῖον

Οἱ ἔρασταὶ τῶν Ἰωβιλαίων, ἂν δὲν ἦτο ὁ πόλεμος
θὰ ἠδύναντο νὰ ἐορτάσωσιν ἐφέτος μίαν ἐορτήν. Τὴν
250ῇν ἐπέτειον τῆς γεννήσεως τοῦ ...Μολυβδοκονδύ-
λου, τῆς ξυλίνης αὐτῆς σήραγγος μετὰ τοῦ ἐκ μολύ-
βδου πυρῆνος.

Τῇ 1664 ἀνεκαλύφθη εἰς Βοροβιάλην τῆς Κουμβε-
λάνδης ἐν μεταλλεῖον γραφίτου, ὅπερ μετὰ ἓν ἔτος
μόλις ἐξεμεταλλεύθη, καθόσον ἐχρειάσθησαν μῆνες
ὅπως καθορισθῶσιν τὰ ὀφελήματα τῆς ἀνακαλύ-
ψεως.

Ὁ γραφίτης, ὁ κατεργασμένος, ἐπωλεῖτο τότε πρὸς
40 φράγκα τὸ χιλιόγραμμον ἐν Λονδίῳ. Ἡ ἐπιτυχία
τοῦ μολυβδοκονδύλου ὑπῆρξε τοιαύτη, ὥστε ἐκ τοῦ
φόβου μήπως ἐξαντληθῇ τὸ μεταλλεῖον, ἐθεσπίσθη,
ὅπως ἡ ἐκμετάλευσις αὐτοῦ γίνεται ἐντὸς περιόδου
ἑξ ἐβδομάδων ἀνὰ πᾶν ἔτος. Ἡ περίοδος αὕτη ἐπέ-

τρεπεν ἐν πάσῃ περιπτώσει μία παραγωγὴν ἑξ ἑκα-
τομμυρίου κοιλῶν. Ἀλλὰ προτοῦ τὸ μολυβδοκονδύ-
λον καταστῇ τὸ τόσον χρήσιμον ὄργανον τὸ ὁποῖον
μεταχειρίζομεθα σήμερον, παρήλθεν εἰς καὶ ἡμῶν
αἰὼν, ἕως οὗ λάβῃ μίαν ὀρισμένην μορφήν, διότι ἀ-
ναλόγως τῶν ἀναγκῶν, τῶν καλλιτεχνῶν πρὸ πάντων,
παρουσιάζετο ὑπὸ διαφορὸν τύπον κατασκευῆς καὶ
μεγέθους.

Ἐπὶ μακρὰ ἔτη ἡ βιομηχανία παρέμεινεν σχεδὸν
μονοπόλιον τῶν Ἀγγλῶν—ἔπειτα κατὰ τὸν ΙΗ' αἰῶ-
να περιῆλθεν εἰς χεῖρας τῶν Γάλλων καὶ τῶν Γερ-
μανῶν. Εἰς τὴν Γερμανίαν ἐγκαθιδρύθη τῇ 1726. Τὸ
πρῶτον ἐργοστάσιον ἠγέρθη εἰς Στεῖν, πλησίον τῆς
Νυρεμβέργης.

Λεχὰρ καὶ Δβόρακ

Ὁ μουσουργὸς Λεχὰρ ὅστις μόνον ἀπὸ τὴν ὀπε-
ρέτταν τοῦ «Εὐθυμον χήραν» ἐκέρδιζε μέχρι τοῦδε
2,500,000 φράγκα καὶ ἐξακολουθεῖ κερδίζων, εἰς ἡλι-
κίαν 12 ἐτῶν ἦτο μαθητὴς εἰς τὸ Κονσερβατόριον τῆς
Πράγας καὶ ἐμάνθανε βιολί, ἅλλ' ἦτο τόσον πτω-
χὸς, ὥστε ἡμέραν τινα ἐλπιτοθύμην εἰς τὸν δρόμον
ἀπὸ τὴν πείναν. Μεταξὺ τῶν διδασκάλων του εἰς, ὁ
Δβόρακ, παρετήρησεν ὅτι ὁ μικρὸς μαθητὴς παρημέ-
λει τὸ βιολί καὶ ἐπεδίδετο εἰς τὴν σύνθεσιν, μίαν δὲ
ἡμέραν ἐξετάσας τὰς συνθέσεις του εἶδεν ὅτι ὁ μαθη-
τὴς συνέθετε σονάτας. Ἀφοῦ δὲ τὰς παρετήρησεν, εἶ-
πεν—

—Παῖδί μου, ἄφησε τὸ βιολί καὶ ἄρχισε νὰ γράφῃς.
Ἐγεννήθης συνθέτης.